

Poslanica Rimljanima

¹ Od Pavla, sluge Isusa Hrista, pozvanog da bude apostol, izdvojenog da navesti Božiju Radosnu vest,

² koju je Bog unapred obećao preko proroka u Pismu.

³ *Radosna vest* se odnosi na njegovog Sina, koji je po svojoj ljudskoj prirodi potomak Davidov,

⁴ a po Duhu svetosti postavljen da bude Sin Božiji u sili, svojim vaskrsenjem iz mrtvih. To je naš Gospod, Isus Hristos.

⁵ *Bog* nam se njegovim posredstvom smilovao i udostojio nas da budemo apostoli, da u njegovo ime pozovemo sve narode na poslušnost koja dolazi od vere.

⁶ Među ovima ste i vi koje je pozvao Isus Hristos.

⁷ Svima vama koji ste u Rimu, vama koje Bog voli, pozvanima na posvećenje: milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospoda Isusa Hrista.

Pavlova želja da poseti Rim

⁸ Pre svega, zahvalujem svome Bogu po Isusu Hristu za sve vas, jer se glas o vašoj veri pronosi po celom svetu.

⁹ Bog moj, kome celim svojim srcem služim objavlјivanjem Radosne vesti o njegovom Sinu, svedok mi je da vas se neprestano sećam

¹⁰ u svojim molitvama. Stalno se molim da mi Bog po svojoj volji konačno omogući da srećno dođem k vama.

¹¹ Jer čeznem da vas vidim da bih podelio sa vama duhovni dar da ojačate,

¹² to jest, da se uzajamno ohrabrimo obostranom verom.

¹³ Ipak, želim da znate, braćo, da sam često nameravao da dođem k vama kako bi i u vašoj sredini imao rod u obraćenima, kao među drugim narodima, ali sam do sada bio sprečen u tome.

¹⁴ Dužnik sam Grcima i varvarima, umnima i neukima.

¹⁵ Tako sam spremam da navestim Radosnu vest i vama u Rimu.

Sila Radosne vesti

¹⁶ Ja se, naime, ne stidim Radosne vesti, jer je ona Božija sila koja vodi k spasenju svakoga koji u nju veruje, prvo Jevrejina, a onda i Grka.

¹⁷ Jer u njoj se otkriva pravednost Božija, koja se prima verom, i samo verom, kao što je napisano: „Pravednik će živeti od vere.“

Krivica leži na svakome

¹⁸ Jer, Božiji gnev se otkriva protiv svake bezbožnosti i nepravednosti ljudi, koji svojom nepravednošću potiskuju istinu.

¹⁹ Njima je, naime, poznato ono što se može saznati o Bogu, jer im je Bog to otkrio.

²⁰ A Božije nevidljive osobine – njegova večna sila i božanstvo, mogu se jasno videti od postanka sveta na onome što je stvorio. Stoga niko nema izgovora.

²¹ Jer, iako su upoznali Boga, nisu mu kao Bogu iskazali čast i zahvalnost, nego im umovanje postade bezumno, te im tama obuze njihovo nerazumno srce.

22 Tvrđili su da su mudri, a postali su nerazumni,

23 pa su zamenili slavu besmrtnoga Boga oblićjem i slikom smrtnog čovjeka, ptica, četvoronožaca i gmizavaca.

24 Zato ih je Bog prepustio željama njihovog srca, da budu nečisti, i da čine besramne stvari jedni s drugima.

25 Oni su zamenili Božiju istinu za laž, te poštuju i klanaju se tvorevini umesto Tvorcu, koga treba slaviti doveka. Amin.

26 Zato ih je Bog prepustio sramnim strastima. Tako su njihove žene zamenile prirodno opštenje za neprirodno.

27 Isto tako su i muškarci ostavili prirodno opštenje sa ženom, te se u svojoj požudi uspalili jedni na druge. Tako muškarci s muškarcima čine bestidne stvari i time na sebe same navlače zaslужenu kaznu za svoju zabludu.

28 I pošto nisu smatrali vrednim da se drže znanja o Bogu, Bog ih je prepustio njihovom izopačenom umu da čine nedolične stvari.

29 Oni su ispunjeni svakom vrstom nepravednosti: zlobom, pohlepom, nevaljalstvom; puni su zavisti, ubistva, svađe, prevare, zlonamernosti; oni su spletkarovi,

30 ogovarači, bogomrsci, nasilnici, oholi, razmetljivci; oni izmišljaju zla, nepokorni su roditeljima,

31 nerazumni, nepouzdani, bezosećajni, nemilosrdni.

32 Oni znaju Božiji pravedni zahtev da koji tako čine zaslužuju smrt. Međutim, ne samo da to sami

čine, nego odobravaju i drugima koji čine isto.

2

¹ Zato nemaš izgovora, o, čoveče koji sudiš, ko god da si. Jer time što sudiš drugome, samog sebe osuđuješ, pošto ti, sudijo, činiš isto.

² Međutim, Bog u skladu sa istinom sudi onima koji takvo što čine.

³ Misliš li, o, čoveče koji sudiš onima koji čine takve stvari, a sam činiš isto, da ćeš izbeći Božiji sud?

⁴ Ili možda prezireš bogatstvo njegove dobrote, podnošenja i strpljivosti, a ne znaš da te njegova dobrota vodi k pokajanju?

⁵ Ti svojom tvrdokornošću i nepokajanim srcem prikupljaš sebi kaznu za dan Božijeg gneva, kada će se otkriti njegov pravedni sud,

⁶ pa će svakom uzvratiti po njegovim delima.

⁷ Onima što traže slavu, čast i besmrtnost, ustrajno čineći dobra dela, daće večni život.

⁸ A onima što su častohlepni i ne pokoravaju se istini, nego se pokoravaju nepravednosti, sledi Božiji gnev i ljutnja.

⁹ Nevolja i muka snaći će svakog čoveka koji uporno čini zlo, prvo Jevrejina, a onda i Grka.

¹⁰ A slava, čast i mir sleduju svakome ko čini dobro, prvo Jevrejinu, a onda i Grku.

¹¹ Bog, naime, nije pristran.

¹² Zaista, oni koji su bez *poznavanja* Zakona sagrešili, bez *poznavanja* Zakona će i propasti, a oni koji su zgrešili poznajući Zakon, po Zakonu će im se i suditi.

¹³ Jer pred Bogom nisu pravedni oni koji samo slušaju Žakon; oni koji Žakon izvršuju, ti će biti opravdani.

¹⁴ Naime, kad mnogobošci koji nemaju *Mojsijev* Žakon, po prirodi čine ono što Žakon nalaže, onda su oni, iako nemaju Žakon, sami sebi zakon.

¹⁵ Oni tako pokazuju da je ono što zahteva Žakon upisano u njihovim srcima. To svedoči i njihova savest i njihove misli koje se među sobom optužuju ili brane.

¹⁶ *To će se pokazati* na dan kada će, po Radosnoj vesti koju ja navešćujem, Bog posredstvom Isusa Hrista suditi skrivenim *mislima* ljudskim.

Jevreji i Žakon

¹⁷ A ti, koji se nazivaš Jevrejinom? Ti se oslanjaš na Žakon i hvališ se svojim odnosom sa Bogom;

¹⁸ znaš šta on zahteva i prosuđuješ šta je najbolje, jer si primio pouku iz Zakona;

¹⁹ uveren si da si vođa slepima, svetlo onima koji su u tami;

²⁰ vaspitač nerazumnih, učitelj neukih, jer u Žakonu imaš oličenje znanja i istine.

²¹ Ti, dakle, koji druge učiš, samoga sebe ne učiš? Propovedaš da se ne krade, a sam kradeš?

²² Govoriš da se ne čini preljuba, a sam činiš preljubu? Gnušaš se idola, a sam pljačkaš hramove?

²³ Hvališ se što imaš *Božiji* Žakon, a kršiš taj isti Žakon, i time sramotiš Boga.

²⁴ Jer i zapisano je: „Zbog vas se među narodima vređa ime Božije.“

25 Obrezanje ima vrednost ako izvršavaš Zakon; ako, pak, ne izvršavaš Zakon, postaješ kao onaj koji nije obrezan.

26 Ipak, ako neobrezani izvršava pravedne zahteve Zakona, neće li *Bog* njegovo neobrezanje smatrati obrezanjem?

27 Zato će tebi, *Jevrejinu*, suditi onaj koji po rođenju nije obrezan, ali koji izvršava Zakon, jer ti i pored slova i obrezanja prestupaš Zakon.

28 Jer, nije Jevrejin onaj koji je to spolja, niti je pravo obrezanje telesna stvar.

29 Pravi Jevrejin je onaj koji je Jevrejin iznutra, čije je srce obrezano, a to čini Duh, a ne slovo *Zakona*. Takvoga ne hvale ljudi, nego Bog.

3

1 Kakvu, dakle, prednost imaju Jevreji nad neznačljivcima? Ili, ima li kakve koristi od obrezanja?

2 Velike, u svakom pogledu! Najpre, Jevrejima su poverene Božije objave*.

3 A šta ako su neki bili neverni? Hoće li Bog zbog toga prestati da bude veran?

4 Nikako! Pre će biti da je Bog veran, a da je svaki čovek lažljivac, kao što u Svetom pismu piše:

„Tako ćeš se opravdati svojim rečima,
i pobediti kada te okrive.“

5 Ako naša nepravednost pokazuje Božiju pravednost, šta ćemo reći *na to*? Da Bog možda nije nepravedan kad kažnjava? Ovo pitam s ljudske strane.

* **3:2** Objave u smislu proroštava zapisanih u Starom zavetu.

6 Nikako! Kako bi onda Bog mogao da sudi svetu?

7 Međutim, ako moja neistina služi da pokaže izobilje Božije istine radi njegove slave, zašto da mi se sudi kao grešniku?

8 Zašto da ne kažemo: „Hajde da činimo zlo da bi došlo dobro?“ Uostalom, neki klevetnici nam i pripisuju takve reči. Zato će biti pravedno osuđeni.

Svi su grešni

9 Onda, imamo li mi Jevreji ikakvu prednost nad ostalima? Nikako! Naime, malopre smo rekli da su svi, i Jevreji i Grci, krivi za greh.

10 Jer, ovako piše u *Svetom pismu*:

„Pravednoga nema nijednoga,

11 nema razumnoga, niti onog koji traži Boga.

12 *Od Boga* se svi odvratiše,

pokvareni svi postadoše;

nema toga koji čini dobro,

takvoga nijednoga nema.

13 Grob otvoren grlo je njihovo,

a jezik im laska prevrtljivo.

Otrov im je zmijski pod usnama,

14 usta su im puna kletve i gorčine.

15 Krv proliti hitre su im noge,

16 jad im je i pustoš na putima,

17 stazu mira upoznali nisu,

18 za strah Božiji oči im ne znaju.“

19 Znamo da se sve što piše u Zakonu odnosi na one koji žive pod Zakonom, da niko ne bi imao izgovora i da bi sav svet bio kriv pred Bogom.

20 Naime, niko se *pred Bogom* ne može opravdati vršenjem onoga što Zakon zahteva, jer Zakon samo dovodi čoveka do saznanja da je grešan.

Kako Bog opravdava ljude

21 Ali sada se otkrila Božija pravednost bez Zakaona, o kojoj svedoče i Zakon i Proroci.

22 Božija pravednost dolazi verom u Isusa Hrista na sve koji veruju, bez ikakve razlike.

23 Jer, svi su sagrešili i lišeni su Božije slave,

24 ali se opravdavaju darom njegove milosti, otkupljenjem po Hristu Isusu.

25 Njega je Bog odredio za otkupljenje njegovom krvlju, koje se prima verom. To je učinio da pokaže svoju pravednost, jer je strpljivo opraštao grehe učinjene u prošlosti;

26 to je učinio da pokaže svoju pravednost u sadašnje vreme, to jest, da pokaže da je sam pravedan i da čini pravednim onoga koji veruje u Isusa.

27 Prema tome, ima li razloga da se neko hvali sobom? To je isključeno. Kakvim zakonom? Zakonom dela? Ne, nego zakonom vere.

28 Smatramo, naime, da se čovek opravdava posredstvom vere, a ne vršenjem Zakona.

29 Ili je Bog samo Jevrejima Bog? Zar nije *Bog* i neznabоšćima? Da, i neznabоšćima takođe.

30 Pošto je samo jedan Bog, koji će verom opravdati obrezane, on će posredstvom *iste* vere opravdati i neobrezane.

31 Ukidamo li tako verom Zakon? Nikako! Naprotiv, mi podržavamo Zakon.

4

¹ Šta, onda, da kažemo o našem praocu Avrahamu? Šta je on sam po sebi postigao?

² Jer, ako je Avraham postigao pravednost onim što je učinio, on bi, prema tome, imao razloga da se hvali, ali ne pred Bogom.

³ Šta Pismo govori? „Poverova Avraham Bogu, pa mu je to uračunato u pravednost.“

⁴ Onaj koji radi, zarađuje svoju platu *radom*; ne dobija je milošću.

⁵ A onome koji ne radi, a veruje u Boga koji opravdava bezbožnika, njemu se vera uračunava u pravednost.

⁶ Tako i David kaže da je blažen čovek kome Bog uračunava pravednost ne uzimajući u obzir njegova pravedna dela:

⁷ „Blago onima kojima su bezakonja oproštena,
čiji su gresi pokriveni;

⁸ blago čovetu kome Gospod ne uračunava greh.“

⁹ Da li se ovo blaženstvo odnosi samo na obrezane, ili i na neobrezane? Već smo rekli da je Avrahamu vera uračunata u pravednost.

¹⁰ Kako mu je bila uračunata? Kada je bio obrezan, ili kada je bio neobrezan? To nije bilo nakon obrezanja, nego pre njega.

¹¹ On je primio znak obrezanja kao pečat pravednosti koju je stekao verom, dok još nije bio obrezan. Time je Avraham postao otac svih neobrezanih koji veruju, a kojima se to uračunava u pravednost.

¹² On je, takođe, i duhovni praotac onih koji nisu samo obrezani, nego slede primer vere našega

oca Avrahama, koju je ovaj imao dok je još bio neobrezan.

Božije obećanje se prima verom

¹³ Jer, kada je Bog obećao Avrahamu i njegovom potomstvu da će mu pripasti svet u nasledstvo, to nije bilo zbog *toga što je Avraham držao* Zakon, već zbog *toga što je primio* pravednost *od Boga posredstvom* svoje vere.

¹⁴ Jer, ako su naslednici oni koji se drže Zakona, onda je vera beznačajna, a obećanje bezvredno,

¹⁵ zato što Zakon sa sobom nosi Božji gnev. A gde nema Zakona, tamo nema ni greha zbog kršenja istog.

¹⁶ Zato se obećanje temelji na veri, da bi ga ljudi prihvatali *kao dar Božije milosti*, te da bi bilo delotvorno za sve potomstvo, ne samo za one koji drže Zakon, nego i za one koji su *sudeonici* u Avrahamovoj veri. On je *duhovni* otac svima nama.

¹⁷ Jer, ovako je napisano u *Svetom pismu*: „Ja sam te učinio ocem mnogih naroda.“ On je poverovao Bogu koji oživjava mrtve i svojom rečju čini da stvari nastanu ni iz čega.

¹⁸ Avraham je verovao i nadao se i onda kada nije bilo razloga za nadu. Tako je postao ocem mnogih naroda, jer *Sveto pismo* ovako kaže: „Toliko će biti twoje potomstvo.“

¹⁹ Čak i kad se obazreo na svoje gotovo obamrlo telo, na svojih stotinu godina, kao i na Sarinu nesposobnost da rađa, Avraham se nije pokolebao u svojoj veri.

20 On nije doveo u pitanje Božije obećanje, nego je ojačan svojom verom proslavio Boga,

21 potpuno uveren da je *Bog* u stanju da učini ono što je obećao.

22 Zato mu je *vera* uračunata u pravednost.

23 *Reči:* „To mu je bilo uračunato“, nisu bile napisane samo za njega,

24 nego i za nas kojima će biti uračunato u pravednost to što verujemo u onog koji je vaskrsao iz mrtvih, našeg Gospoda Isusa.

25 *Bog* ga je predao da umre za naše prestupe, a vaskrsao ga da nas učini pravednima.

5

1 Pošto smo, dakle, opravdani verom, u miru smo s Bogom posredstvom našeg Gospoda Isusa Hrista.

2 Njegovim posredstvom smo verom stekli pristup k ovoj milosti u kojoj sada živimo, te se hvalimo nadom da ćemo učestovati u Božijoj slavi.

3 Ipak, ne hvalimo se samo time, već i našim nevoljama, znajući da nevolja izgrađuje postojanost,

4 postojanost prekaljenost, a prekaljenost nadu.

5 Ova nada ne razočarava, jer je Bog izlio svoju ljubav u naša srca Duhom Svetim koji nam je dat.

6 Jer, dok smo još bili nemoćni, Hristos je u pravo vreme umro za bezbožne.

7 Naime, jedva da bi ko umro za pravednika, premda bi se neko i odvažio da umre za dobrog čoveka.

⁸ Ali, Bog je pokazao svoju ljubav prema nama time što je Hristos umro za nas dok smo još bili grešnici.

⁹ Koliko ćemo se više sada, pošto smo opravdani njegovom krvlju, izbaviti od Božijeg gneva njegovim posredstvom.

¹⁰ Pa, kad smo se izmirili s Bogom smrću njegovog Sina dok smo još bili Božiji neprijatelji, koliko ćemo pre biti spaseni njegovim životom sad kad smo izmireni!

¹¹ I ne samo to, nego se i radujemo pred Bogom zbog onog što je učinio kroz našeg Gospoda Isusa Hrista, čijim smo posredstvom izmireni sa Bogom.

Adam i Hrist

¹² Prema tome, kao što je posredstvom jednog čoveka greh ušao u svet, a sa grehom i smrt, tako je smrt prešla na sve ljude, jer su svi sagrešili.

¹³ Greh je, naime, postojao na svetu i pre nego što je dat Zakon, ali se greh ne uračunava kad nema Zakona.

¹⁴ Ipak, smrt je carevala od Adama do Mojsija i nad onima koji nisu zgrešili sličnim prestupom kao Adam, koji je pralik onoga koji je trebalo da dođe.

¹⁵ Ali milost nije poput prestupa. Naime, koliko su prestupom jednog čoveka mnogi umrli, toliko se obilnije izlila na mnoge Božija milost i dar dan milošću jednog čoveka, Isusa Hrista.

¹⁶ Takođe, ima razlike i između dara *Božije milosti* i greha jednog čoveka. Osuda jednog greha je dovela do presude, dok je dar milosti i nakon mnogih prestupa doveo do opravdanja.

¹⁷ Jer, ako je prestupom jednog čoveka - preko njega - nastupila vladavina smrti, koliko će pre

oni koji primaju izobilje *Božje* milosti i *Božji* dar pravednosti, vladati u životu posredstvom Isusa Hrista!

¹⁸ Dakle, kao što je prestup jednog čoveka doveo do osude sve ljude, tako je pravedno delo jednog čoveka dovelo do pravednosti koja daje život svim ljudima.

¹⁹ Kao što su neposlušnošću jednog čoveka mnogi postali grešni, tako će poslušnošću jednoga mnogi biti učinjeni pravednima.

²⁰ Zakon je uveden da se prestup uveća. A tamo gde se greh uvećao, onde se milost Božija prebogato izlila,

²¹ da, kao što je greh vladao putem smrti, tako milost *Božija* vlada putem pravednosti, koja vodi u večni život posredstvom našeg Gospoda Isusa Hrista.

6

Mrtvi grehu, a živi Bogu

¹ Šta ćemo, dakle, reći? Treba li da nastavimo sa životom u grehu da bi se milost uvećala?

² Nikako! Kako ćemo mi, koji smo umrli grehu, i dalje živeti u njemu?

³ Ili, zar ne znate da smo mi, koji smo krštenjem *sjedinjeni* s Hristom Isusom, istim krštenjem *sjedinjeni* s njegovom smrću?

⁴ Tako smo, dakle, krštenjem sahranjeni s Hristom u njegovu smrt, da bismo, kao što je Hrist ustao iz mrtvih Očevom slavnom silom, i mi mogli da živimo novim životom.

⁵ Ako smo se, dakle, saživeli sa slikom njegove smrti, onda ćemo se saživeti i sa slikom njegovog vaskrsenja.

⁶ Znamo, naime, da je naš stari čovek razapet s *Hristom*, da se obesnaži naše telo, te da ne budemo više robovi grehu.

⁷ Jer, onaj koji je mrtav, oslobođen je od greha.

⁸ No, ako smo umrli sa Hristom, verujemo da ćemo i živeti sa njim.

⁹ Znamo, naime, da je Hristos ustao iz mrtvih i da nikada više neće umreti, jer smrt više ne vlada nad njim.

¹⁰ Jer, kad je *Hristos* umro, umro je grehu jednom za svagda; a život koji sada živi, živi za Boga.

¹¹ Tako i vi sebe smatrajte mrtvima grehu, a živima Bogu u Hristu Isusu.

¹² Prema tome, greh ne sme više carevati u vašim smrtnim telima; ne pokoravajte se njegovim željama.

¹³ Ne predajte svoje udove da služe kao oruđe nepravde, nego predajte sebe Bogu kao oni koji su podignuti iz smrti u život, dajući svoje udove Bogu da služe kao oruđe pravednosti.

¹⁴ Neće greh vladati nad vama, jer niste pod Zakonom, nego pod milošću.

Robovi pravednosti

¹⁵ Da li to znači da ćemo grešiti zato što nismo više pod Zakonom, nego pod milošću? Nikako!

¹⁶ Ili, zar ne znate da kada se predate nekome na ropsku pokornost, vi ste u stvari robovi onome kome se pokoravate - bilo grehu koji vodi u smrt, bilo poslušnosti koja vodi k pravednosti?

17 Ali, hvala Bogu što ste od srca poslušali ono učenje kome ste povereni, iako ste nekad bili robovi greha.

18 Pošto ste, dakle, oslobođeni greha, postali ste sluge pravednosti.

19 Govorim svakodnevnim jezikom zbog slabosti vaše prirode. Kao što ste nekad predali svoje udove da služe nečistoti i bezakonju, što vodi k sve većem bezakonju, tako sada predajte svoje udove da služe pravednosti, što vodi k posvećenju.

20 Jer, kada ste robovali grehu, bili ste slobodni od pravednosti.

21 I kakvu ste korist imali od toga, čega se danas stidite? Ishod toga je smrt.

22 A sada, pošto ste oslobođeni greha, te služite Bogu, imate dobit koja se ogleda u posvećenju Bogu, a krajnji ishod je život večni.

23 Jer je plata za greh smrt, a dar Božiji je večni život u našem Gospodu Hristu Isusu.

7

Oslobođenje od služenja Zakonu

1 Ili, zar ne znate, braćo – govorim onima koji poznaju Zakon – da Zakon ima vlast nad čovekom *samo* dok je živ?

2 Tako je i udata žena vezana Zakonom. Ali, ako joj muž umre, razrešena je Zakona koji je vezuje za muža.

3 Zato, ukoliko živi s drugim čovekom za života svog muža, biće nazvana preljubnicom. Ali, ako joj muž premine, razrešuje se Zakona, te tako ne čini preljubu ako se uda za drugoga.

4 Tako ste i vi, braćo moja, umrli za Zakon, time što je Hristos položio svoj život za nas, da pripadate njemu koji je vaskrsao iz mrtvih, te da budemo plodonosni za Boga.

5 Jer, dok smo živeli po zahtevima svoje prirode, naše grešne želje, podstaknute Zakonom, delovale su u našim udovima, a plod toga je bila smrt.

6 Ali, sada smo oslobođeni Zakona, pošto smo mrtvi onome koji nas je držao u ropstvu. Tako sad na novi način služimo Bogu Duhom, a ne slovom *Zakona*, kako je bilo po starom.

Zakon i greh

7 Prema tome, šta ćemo reći? Da li je Zakon greh? Nikako! Ipak, ja ne bih znao šta je greh da nema Zakona. Jer, ne bih znao šta je požuda da Zakon nije rekao: „Ne poželi!“

8 Greh je po zapovesti uhvatio priliku i izazvao u meni svaku požudu. Naime, greh je bez Zakona mrtav.

9 Ranije sam živeo bez Zakona, ali kad je zapovest došla, greh je oživeo,

10 te sam ja umro. Tako me je zapovest, koja je trebalo da me vodi u život, dovela do smrti.

11 Greh je, naime, uhvatio priliku preko zapovesti, zaveo me i putem nje ubio.

12 Zakon je svet i zapovest je sveta, pravedna i dobra.

13 Znači li to da mi je dobro donelo smrt? Nipošto! Ipak, da bi se greh pokazao grehom, on me je posredstvom dobra doveo do smrti, tako da bi se putem zapovesti greh pokazao do krajnosti grešnim.

¹⁴ Znamo, naime, da je Zakon duhovan, a da sam ja telesan i kao takav u ropstvu greha.

¹⁵ Naime, ja ne razumem svoje postupke, jer ne činim ono što hoću, nego ono što mrzim.

¹⁶ A ako činim ono što neću, slažem se da je Zakon dobar.

¹⁷ Ipak, to sad ne činim više ja, nego greh koji stanuje u meni.

¹⁸ Znam, naime, da nikakvo dobro ne stanuje u meni, to jest u mome telu. Naime, imam želju da činim dobro, ali nisam u stanju da ga činim.

¹⁹ Jer, ne činim dobro koje hoću, već zlo koje neću.

²⁰ Ako, dakle, činim ono što neću, onda to ne činim ja sam, već greh koji stanuje u meni.

²¹ Stoga, nalazim ovaj zakon: kad hoću da činim dobro, zlo mi se nameće.

²² Ja se, naime, u svom unutarnjem biću veselim Božijem Zakonu.

²³ Ipak, opažam drugi zakon koji deluje u mojim udovima, koji ratuje protiv zakona moga uma i zarobljava me zakonom greha koji je u mojim udovima.

²⁴ Jadan sam ja čovek! Ko će me izbaviti ovog smrtnog tela?

²⁵ Hvala Bogu, koji to čini kroz Gospoda našeg Isusa Hrista!

Dakle, ja svojim umom služim Božijem Zakonu, a grešnom prirodom zakonu greha.

8

¹ Sad, dakle, nema nikakve osude za one koji su u Hristu.

² Naime, zakon Duha, koji donosi život u Hristu Isusu, oslobođio me je zakona greha i smrti.

³ Jer, što Zakon nije mogao da učini zbog slabosti ljudske prirode, učinio je Bog tako što je poslao svog Sina u obliju svojstvenom grešnom čoveku, kao žrtvu za greh, te osudio greh u telu.

⁴ Bog je to učinio da bi se ispunili pravedni zahtevi Zakona na onima koji ne žive po grešnoj prirodi, nego po Duhu.

⁵ Jer, oni koji žive u skladu s grešnom prirodom, smeraju na ono što im ta priroda nalaže. A oni koji žive u skladu s Duhom, smeraju na ono što im Duh nalaže.

⁶ Naime, um *vođen* grešnom prirodom *donosi* smrt, a um *vođen* Duhom donosi život i mir.

⁷ Jer, kad se um upravlja po grešnoj prirodi, on se suprotstavlja Bogu, zato što se ne pokorava Božijem Zakonu, niti je u stanju da to čini.

⁸ Tako, oni koji se upravljaju po grešnoj prirodi ne mogu da ugode Bogu.

⁹ Ali, vi se ne upravljate prema grešnoj prirodi, već po Duhu, ukoliko Božiji Duh prebiva u vama. Ko nema Hristovog Duha, taj mu ne pripada.

¹⁰ Ako je Hristos u vama, telo je mrtvo zbog greha, ali Duh živi *u vama* zato što *vas je Bog* opravdao.

¹¹ Ako, dakle, Duh Božiji, koji je podigao iz mrtvih Isusa, prebiva u vama, onda će isti *Bog* koji je Hrista podigao iz mrtvih, oživeti i vaša smrtna tela posredstvom Duha koji živi u vama.

¹² Prema tome, braćo, nismo dužnici grešnoj prirodi da po njoj živimo.

¹³ Jer ako živite po grešnoj prirodi, morate da

umrete. Ali, ako Duhom usmrtite svoja telesna dela, živećete.

¹⁴ Oni, naime, koje vodi Duh Božiji, sinovi su Božiji.

¹⁵ Jer, vi niste primili duha robovanja da opet strahujete, nego Duha usinovljenja, čijim posredovanjem vapimo: „Ava, Oče!“

¹⁶ Sâm Duh potvrđuje sa našim duhom da smo deca Božija.

¹⁷ A ako smo deca, onda ćemo od Boga primiti u posed što je obećao, a s Hristom primiti što njemu pripada. A pošto s Hristom trpimo, s njime ćemo učestvovati u slavi.

Slava Božjeg naroda

¹⁸ Smatram, naime, da patnje koje nas trenutno snalaze nisu ništa u poređenju sa slavom koja ima da se otkrije na nama.

¹⁹ Jer, čitava tvorevina s čežnjom iščekuje da se pokaže *slava* Božjih sinova.

²⁰ Tvorevina je potčinjena prolaznosti, i to ne svojevoljno, nego po volji onoga koji ju je potčinio, u nadi

²¹ da će i ona sama biti oslobođena ropstva propadljivosti, radi slobode i slave dece Božije.

²² Znamo, naime, da čitava tvorevina uzdiše i muči se sve do sada, kao žena na porođaju.

²³ I ne samo *tvorevina*, nego i mi koji imamo Duha kao prvi od Božjih darova, takođe uzdišemo očekujući usinovljenje, otkupljenje svoga tela.

²⁴ Nadom smo, naime, spaseni. A nada koja se vidi nije nada. Jer, onaj koji vidi, čemu da se nada?

25 Ali, ako se nadamo onome što ne vidimo, to onda strpljivo očekujemo.

26 Isto tako nam i Duh pomaže u našim slabostima. Mi, naime, ne znamo kako treba da molimo, ali Duh posreduje za nas uzdisajima koji se rečima ne mogu iskazati.

27 Onaj koji istražuje ljudska srca poznaje naum Duha, jer Duh po Božijoj volji posreduje za one koji su posvećeni.

28 Jer znamo da sve ide na dobro onima koji vole Boga, onima koje je on pozvao po svojoj volji.

29 Naime, one koje je unapred znao, te je i predodredio da se poistovete s likom njegovoga Sina, da bi on bio prvenac među mnogom braćom.

30 A one koje je predodredio, te je i pozvao. A koje je pozvao, te je i učinio pravednima pred sobom. A koje je učinio pravednima, te je proslavio.

Božija ljubav u Isusu Hristu

31 Šta, dakle, da kažemo na sve ovo? Ako je Bog za nas, ko može protiv nas?

32 Neće li nam *Bog*, koji nije poštedeo svog vlastitog Sina, nego ga je dao *da umre* za sve nas, darovati sa njim i sve drugo?

33 Ko će okriviti Božije izabranike? Bog ih opravdava!

34 Ko će *ih* osuditi? Hrist Isus koji je umro, i povrh toga vaskrsao - on koji je sada s desne strane Bogu - baš on se zauzima za nas!

35 Prema tome, ko će nas odvojiti od Hristove ljubavi? Nevolja, ili pritešnjenost, ili progon, ili glad, ili golotinja, ili opasnost, ili mač?

36 Jer ovako piše u *Svetom pismu*: „Zbog tebe nas ubijaju svagđa, smatraju nas ovcama za klanje.“ **37** Ali, uprkos svemu tome, mi nadmoćno pobedujemo posredstvom onoga koji nas je zavoleo. **38** Uveren sam da nas ni smrt, ni život, ni anđeli, ni glavarstva, ni sadašnjost, ni budućnost, niti *ikakve* sile, **39** ni visina, ni dubina, niti išta od onoga što je stvoreno, ne mogu rastaviti od Božije ljubavi koju imamo posredstvom Hrista Isusa, našeg Gospoda.

9

Bog i judejski narod

1 Govorim istinu u Hristu. Moja savest mi po Svetom Duhu svedoči da ne lažem,

2 *kad kažem* da osećam veliku žalost i da me srce neprestano boli

3 za svoju braću, moje srodnike po telesnom poreklu. Radi njih bih želeo da sam budem proklet i odvojen od Hrista.

4 Oni su Izrailjci: njima pripada sinovstvo, slava, savezi, njima je dan Zakon, bogosluženje i obećanja.

5 Njihovi su i preci, a od njih vodi ljudsko poreklo i Hristos, koji je nad svima Bog. Njemu *nek je* slava doveka! Amin.

6 Ipak, Božija reč nije zatajila. Jer nisu svi koji su po rođenju Izrailjci, *pravi* Izrailjci,

7 niti su Avrahamova deca svi koji su njegovo potomstvo, nego: „Preko Isaka će se tvoje potomstvo nastaviti.“

⁸ To znači da deca po telesnom poreklu nisu Božija deca. Samo se deca rođena na osnovu obećanja računaju u Avrahamovo potomstvo.

⁹ Ovo je reč obećanja: „Doći će u ovo vreme, i Sara će imati sina.“

¹⁰ I ne samo ona. Na isti način je i Reveka začela s našim praocem Isakom.

¹¹ Naime, sinovi se tada još nisu bili rodili, niti su učinili ni dobro ni зло. Tada joj je Bog, da bi učinio trajnom odluku o izabranju,

¹² koje ne zavisi od učinjenih dela, nego od onoga koji poziva, rekao: „Stariji će mlađemu služiti.“

¹³ Baš kao što je napisano:
„Jakova sam zavoleo,
a Isava zamrzeo.“

¹⁴ Dakle, šta da kažemo? Da li je Bog nepravedan? Nikako!

¹⁵ Jer je Mojsiju rekao: „Smilovaću se kome hoću da se smilujem, i iskazaću milosrđe kome hoću da iskažem milosrđe.“

¹⁶ Prema tome, ništa ne zavisi od nečije želje ili truda, nego od Boga koji se smiluje.

¹⁷ Pismo, naime, kaže faraonu:
„Podigao sam te da na tebi pokažem svoju silu,
i da se moje ime razglasí po celom svetu.“

¹⁸ Prema tome, smiluje se na koga hoće, i otvrđne koga hoće.

¹⁹ Ali ti ćeš mi reći: „Zašto onda Bog i dalje traži krivicu na ljudima? Jer, ko može da se suprotstavi njegovoj volji?“

²⁰ Čoveče, pa ko si ti da se raspravljaš s Bogom? Hoće li glinena posuda reći onome koji ju je načinio: „Zašto si me takvom načinio?“

21 Konačno, zar grnčar nema pravo da od iste gline načini jednu posudu za svećane prilike, a drugu za svakodnevnu upotrebu?

22 A šta ako je Bog, želeći da pokaže svoj gnev i obznani svoju moć, s velikim strpljenjem podnosi posude gneva, one koji su dozreli za propast?

23 *On je to učinio* kako bi objavio bogatstvo svoje slave na posudama njegovog milosrđa, koje je unapred pripremio za *njegovu* slavu.

24 To smo mi, koje je Bog pozvao ne samo od Jevreja, nego i od neznabozaca.

25 Kao što kaže *prorok Osija*:

„Narod koji nije moj narod
nazvaću svojim narodom,
i onu koja nije voljena, voljenom.“

26 „A na mestu gde im se reklo:
'Vi niste narod moj',

nazvaće se 'sinovima živoga Boga.'“

27 A Isaija kliče o Izrailju:

„Ako bude broj sinova Izrailjevih kao pesak na morskoj obali,
samo će se ostatak spasti,

28 jer Gospod će ispuniti svoju reč,
ostvariti je na zemlji.“

29 Kao što je prorok Isaija prorekao:

„Da nam Gospod nad vojskama
nije ostavio potomstvo,
bili bismo kao Sodoma
i nalik na Gomoru.“

30 Dakle, šta ćemo zaključiti? Da su neznabozci, koji se nisu trudili da steknu pravednost pred

Bogom, stekli tu pravednost, pravednost do koje se dolazi verom.

³¹ Međutim, narod izrailjski, koji je težio za zakonom koji bi vodio k pravednosti, nije dostigao taj zakon.

³² Zašto? Zato što nisu nastojali da do njega dođu verom, nego delima. Tako su se spotakli o kamen.

³³ Kao što je u *Pismu* napisano:

„Evo, postavljam na Sionu kamen za spoticanje i stenu za posrtanje.

Ali, ko u njega poveruje,
neće se postideti.“

10

¹ Braćo, želja moga srca i molitva Bogu za njih je da se oni spasu.

² Ja, naime, mogu da im posvedočim da imaju revnosti za Boga, ali bez pravog razumevanja.

³ Ali pošto nisu poznavali Božiju pravednost, želeli su da uspostave svoju sopstvenu, te se nisu potčinili Božijoj pravednosti.

⁴ Jer, Hrist je dovršetak Zakona, da svako ko veruje *u njega* dođe do pravednosti pred Bogom.

⁵ Jer, Mojsije piše o pravednosti koja se temelji na Zakonu: „Ko ih vrši, po njima će steći život.“

⁶ A pravednost koja se temelji na veri kaže: „Nemoj reći u svome srcu: 'Ko će se popeti na nebo?'“ (to jest, da spusti Hrista)

⁷ „ili: 'Ko će sići u bezdan?'“ (to jest, da dovede Hrista iz mrtvih).

⁸ Ono što kaže je ovo: „Reč je blizu tebe, u tvojim ustima i u tvome srcu“ – to jest, poruka vere koju propovedamo.

⁹ Jer, ako ispovediš da je Isus Gospod i veruješ u svome srcu da ga je Bog podigao iz mrtvih, bićeš spasen.

¹⁰ Naime, verovanje srcem donosi pravednost *pred Bogom*, a ispovedanje usana spasenje.

¹¹ Zato Pismo govori: „Ko god u njega poveruje, neće se postideti.“

¹² Jer, nema razlike između Jevrejina i Grka, budući da je isti Gospod nad svima; on bogato blagosilja one koji ga prizivaju.

¹³ Naime: „Svako ko zazove ime Gospodnje, biće spasen.“

¹⁴ Ali, kako da prizovu onoga u koga ne veruju? Kako da veruju u onoga za koga nisu čuli? Kako da čuju bez propovednika?

¹⁵ A opet, kako da vesnici propovedaju ako nisu poslani? Jer, ovako je napisano:

„Kako li su divne noge onih
koji donose dobre vesti.“

¹⁶ Ipak, nisu svi poslušali Radosnu vest. Naime, Isaija kaže: „Gospode, ko je poverovao našoj poruci?“

¹⁷ Dakle, vera dolazi preko poruke, a poruka posredstvom Hristove reči.

¹⁸ Ali, ja pitam: zar nisu čuli? Naravno da su čuli! Jer:

„Glas je celom odjeknuo zemljom,
reči su im do nakraj sveta stigle.“

¹⁹ A ja pitam: zar Izrailj nije razumeo? Ponajpre Mojsije kaže:

„Ja ču vas učiniti ljubomornim
narodom koji nije narod,
razdražiću vas narodom bezumnim.“

20 Isaija hrabro kaže:

„Našli su me koji me nisu tražili,
objavio sam se onima
koji nisu pitali za mene.“

21 A Izrailju veli:

„Ruke svoje pružao sam vazdan
prema narodu neposlušnom i nedokazanom.“

11

Bog je milostiv prema Izrailju

1 Pitam dakle: da Bog možda nije odbacio svoj narod? Nikako! Jer i ja sam Izrailjac, potomak Avrahamov, iz plemena Venijaminovog.

2 Nije Bog odbacio svoj narod, koji je predvideo. Ili, zar ne znate šta piše u Pismu o Ilijici – kad se žali Bogu na Izrailjce?

3 „Gospode, pobili su tvoje proroke,
srušili su tvoje žrtvenike,
a ja sam ostao sam,
pa i mene nastoje da ubiju.“

4 Međutim, šta mu Bog odgovara?

„Ostavio sam sebi sedam hiljada ljudi,
koji nisu pali na kolena pred Valom.“

5 Prema tome, i u sadašnje vreme postoji ostatak izabran po milosti.

6 Dakle, ako se *izbor vrši* po milosti, onda ne *može da se vrši* po delima. Inače, milost ne bi više bila milost.

7 Šta onda? *Narod izrailjski nije postigao ono za čim je težio.* To su dostigli izabrani, a ostali su *otvrdnuli*.

8 Kao što je napisano:
„Bog im dade duh tvrdoglavci,

da očima ne vide,
i ušima ne čuju,
sve do današnjega dana.“

⁹ A David kaže:
„Nek im sto postane zamka i klopka,
prepreka i odmazda,
¹⁰ nek im oči potamne, da ne vide,
i leđa im se zauvek pogrbe.“

Spasenje neznabožaćkih naroda

¹¹ Pitam, dakle: zar su posrnuli da bi sasvim pali? Nikako! U stvari, njihovim prestupom spasenje je došlo drugim narodima, da u njima izazove ljubomoru.

¹² Ako, dakle, njihov prestup znači bogatstvo za svet, a njihov poraz bogatstvo za ostale narode, koliko li će više značiti njihovo puno *uključenje*?

¹³ A vama koji niste Jevreji, kažem: kao apostol neznabožaca hvalim svoju službu,

¹⁴ ne bih li u njima, mom narodu, pobudio ljubomoru, te spasao neke od njih.

¹⁵ Jer, ako njihovo odbacivanje znači pomirenje za svet, šta će njihovo ponovno prihvatanje biti ako ne život iz mrtvih?

¹⁶ Naime, ako je prvi hleb svet, onda je i sve testo sveto; ako je koren svet, onda su i sve grane svete.

¹⁷ Pa ako su neke grane i odlomljene, a ti si se kao divlja maslina nakalemio na njih, te deliš sa njima koren i sokove pitome masline,

¹⁸ ne uzrosi se nad granama. Ako, pak, hoćeš da se uzrosiš, znaj da ne nosiš ti koren, nego koren tebe.

¹⁹ No, ti ćeš reći: „Grane su odlomljene da bih se ja nakalemio.“

20 Dobro, one su odlomljene zbog neverovanja, a ti stojiš verom. Zato ne misli visoko o sebi, nego se boj.

21 Jer, ako Bog nije poštedeo prirodne grane, neće poštovati ni tebe.

22 Stoga, uvidi Božiju dobrotu, kao i njegovu strast: strast nad onima koji su pali, a dobrotu Božiju na sebi ako ostaneš u toj dobroti – inače ćeš i sam biti odsečen.

23 Čak će i oni *Izrailjci* koji ne ostanu u neverovanju biti nakalemljeni, jer je Bog u stanju da ih ponovo nakalemi.

24 Ako si ti, po prirodi grana divlje masline, odsečen, te protiv prirode nakalemljen na pitomu maslinu, koliko li će lakše prirodne grane biti nakalemljene na sopstvenu maslinu?!

Obraćenje Izrailja

25 Braćo, ne želim da ostanete u neznanju u pogledu ove tajne, da se ne biste oslanjali na sopstvenu mudrost: jedan deo izrailjskog naroda je otvrđnuo dok se ne upotpuni broj neznabozaca koji će doći *Bogu*.

26 Tako će se sav Izrailj spasti, kao što je napisano:

„Od Siona će doći Izbavitelj,
ukloniće bezbožnost od Jakova.

27 Evo, ovo je moj savez s njima,
kad uklonim njihove grehe.“

28 S obzirom da *odbijaju* Radosnu vest, oni su neprijatelji radi vas, ali, s obzirom na izabranje, *Bog* ih voli zbog njihovih pravotaca.

²⁹ Jer, Bog ne menja svoje mišljenje u pogledu svog izbora i darova.

³⁰ Kao što ste vi nekad bili neposlušni Bogu, a sada ste usled njihove neposlušnosti primili milosrđe *od Boga*,

³¹ tako su i oni sada, postali neposlušni *Bogu* radi vas, da bi im *Bog* iskazao milosrđe.

³² Bog je, naime, sve zatvorio pod neposlušnost da bi svima iskazao svoje milosrđe.

³³ „O, dubino bogatstva, mudrosti i znanja Božijeg!

Kako li su nedokučive njegove odluke
i neistraživi njegovi putevi!

³⁴ Jer, ko je upoznao um Gospodnji?

Ko li mu je bio savetnik?

³⁵ Zar mu je ko ikada dao šta,
da bi mu on to vratio?

³⁶ Jer, sve potiče od njega,
i sve je stvoreno njegovim posredstvom, i za
njega.

Njemu nek je slava doveka! Amin.“

12

Život u službi Bogu

¹ Zato vas zaklinjem, braćo, milosrđem Božijim, da prinesete sebe Bogu kao živu žrtvu, posvećenu i bogougodnu, da to bude vaša duhovna služba Bogu.

² Ne prilagođavajte se ovome svetu, nego se preobražavajte obnavljanjem svoga uma, da biste mogli da prosudite šta je Božija volja, šta je dobro, ugodno i savršeno.

3 Naime, na osnovu milosti koja mi je dana, svakome od vas kažem: ne precenjujte sebe, nego mislite o sebi razborito, primereno meri vere koju je Bog dao svakom *od vas*.

4 Jer, kako u jednom telu imamo mnogo udova, tako nijedan od udova ne obavlja istu ulogu.

5 Jednako smo i mi, iako mnogi, jedno telo u zajedništvu s Hristom, a kao pojedinci, udovi smo jedni drugima.

6 Tako, imamo različite darove po milosti koju smo primili *od Boga*. Ko *ima dar* proroštva, *neka ga koristi* u skladu sa svojom verom;

7 ko *ima dar* služenja, neka služi; ko *ima dar* poučavanja, neka poučava;

8 ko *ima dar* tešenja, neka teši; ko *ima dar* davanja, neka bude darežljiv, ko *ima dar* upravljanja, neka bude vredan; ko *ima dar* iskazivanja milosrđa, neka bude radostan.

9 Ljubav neka bude iskrena. Mrzite zlo, čvrsto se držite onoga što je dobro.

10 Volite jedni druge bratskom ljubavlju, ističite se u međusobnom uvažavanju.

11 Budite marljivi u revnosti, gorljivi u duhu, služite Gospodu.

12 Nada neka vas drži u radosti, budite postojani u nevolji, istrajni u molitvi.

13 Delite što imate sa svetima u oskudici, upražnjavajte gostoprимstvo.

14 Blagosiljavite one koji vas progone, blagosiljavite, a ne kunite.

15 Radujte se sa onima koji se raduju, plačite sa onima koji plaču.

16 Budite složne misli; ne zanosite se misleći visoko o sebi, nego se povedite za onim što je ponizno. Ne smatrajte sebe mudrima.

17 Nikome ne vraćajte zlo za zlo; starajte se da činite ono što je dobro među svim ljudima.

18 Ako je moguće, činite sve što je do vas da živite u miru sa svim ljudima.

19 Ne osvećujte se, voljeni moji, nego dajte mesta *Božjem* gnevnu. Jer u *Svetom pismu* piše: „Moja je osveta! Ja ću uzvratiti“ – govori Gospod.

20 Umesto toga:
„Ako je tvoj neprijatelj gladan, nahrani ga,
i ako je žedan, napoj ga.

Jer ako tako činiš,
zgrnućeš žar ugljeni na njegovu glavu.“

21 Ne daj da te zlo nadvlada, nego ti nadvladaj zlo dobrim.

13

Dužnosti prema vlastima

1 Svaki čovek neka se pokorava državnim vlastima. Jer nijedna vlast ne postoji bez Božijeg dopuštenja; Bog je postavio postojeće vlasti.

2 Prema tome, ko se suprotstavlja vlasti, protivi se onome što je Bog uredio, a koji se tome protive, biće osuđeni.

3 Vladari, naime, ne predstavljaju strah za one koji čine dobro, nego za one koji čine зло. Ako ne želiš da se bojiš vlasti, čini dobro, pa će te vlast pohvaliti.

4 Jer, vlast služi Bogu za tvoje dobro. Ako činiš зло, boj se, jer vlast ne nosi mač bez razloga. Ona je Božiji sluga, izvršilac kazne nad onim koji čini зло.

5 Stoga se treba pokoravati vlastima, ne samo da bi se izbegla kazna, nego i radi savesti.

6 Zbog toga i plaćate poreze, jer oni koji rade na tome, Božije su sluge.

7 Plaćajte svakome što dugujete: porez onome kome *dugujete* porez, carinu onome kome *dugujete* carinu; poštovanje onome kome *dugujete* poštovanje, i čast onome kome *dugujete* čast.

8 Nikome ništa ne dugujte, osim da volite jedni druge. Jer onaj koji voli drugoga, ispunio je *Božiji* Zakon.

9 Naime, zapovesti: „Ne čini preljube, ne ubij, ne ukradi, ne poželi *tuđe*“, i bilo koja druga, svode se na ovu jednu: „Voli bližnjega svoga kao samoga sebe.“

10 Ljubav ne nanosi zlo bližnjemu. Prema tome, ljubav je ispunjenje Zakona.

11 Činite ovo, jer znate u kakvom vremenu živimo. Došao je čas da se probudite iz sna, jer sad nam je spasenje bliže nego onda kada smo uzverovali.

12 Noć je na izmaku, a dan se nazire. Stoga, odbacimo od sebe dela koja pripadaju tami i opašimo se oružjem svetlosti.

13 Živimo kako priliči životu po danu, ne u bančenjima i pijankama, ne u razvratu i pohotama, ne u svađi i zavisti,

14 nego obucite se u Gospoda Isusa Hrista. I ne udovoljavajte požudama brinući se za telo.

14

Prihvatajte slaboga u veri!

1 Prihvatajte slaboga u veri, ne sporeći se oko stavova.

² Neko veruje da sme sve da jede, dok slab veruje da sme da jede *samo* povrće.

³ Ko jede *sve* neka ne omalovažava onoga koji ne jede *sve*, a koji ne jede *sve* neka ne osuđuje onoga koji jede *sve*, jer je Bog prihvatio obojicu.

⁴ Ko si ti da sudiš tuđem sluzi? Njegov Gospodar odlučuje o tome hoće li se ovaj održati ili propasti. Ipak, on će se održati, jer je Gospod kadar da ga održi.

⁵ Neko smatra da su neki dani važniji od drugih, a za nekoga su svi dani jednaki. Samo neka je svako uveren u svoje mišljenje.

⁶ Ko pridaje značaj određenom danu, čini to radi Gospoda; ko jede *sve*, čini to Gospodu *na slavu*, jer Bogu zahvaljuje. Pa i onaj koji ne jede, ne jede radi Gospoda, te i on zahvaljuje Bogu.

⁷ Niko od nas ne živi za sebe i niko ne umire za sebe.

⁸ Ako živimo, za Gospoda živimo, i ako umiremo, za Gospoda umiremo. Dakle, bilo da živimo ili umiremo, pripadamo Gospodu.

⁹ Zato je Hrist umro i oživeo, da bi bio Gospod živima i mrtvima.

¹⁰ Prema tome, ko si ti da sudiš svome bratu? Ili, zašto omalovažavaš svoga brata? Jer, svi ćemo stati pred Božjim sud.

¹¹ Napisano je, naime:

„Života mi moga – govori Gospod –
svako će se koleno saviti pred mnom,
i svaki će jezik dati slavu Bogu.“

¹² Dakle, svako od nas će za sebe dati odgovor Bogu.

Ne postavljajte prepreke bratu

¹³ Zato ne osuđujmo više jedni druge, nego radije odlučite da ne činite ništa što bi brata navelo da posrne ili da sagreši.

¹⁴ Znam i uveren sam u Gospodu Isusu da nikakva *hrana* nije nečista sama po sebi; nečista je samo za onog koji smatra da je nečista.

¹⁵ Ako je tvoj brat ožalošćen zbog nečega što ti jedeš, to znači da ne postupaš iz ljubavi. Ne upropasćuj hranom onoga za koga je Hrist umro.

¹⁶ Stoga, ne dozvolite da vaše dobro izade na loš glas.

¹⁷ Jer jelo i piće ne čine Carstvo Božije, nego pravednost, mir i radost po Duhu Svetome.

¹⁸ Jer onaj koji tako služi Hristu, ugodan je Bogu i poštovan od ljudi.

¹⁹ Zato nastojmo da radimo na miru i uzajamnom izgrađivanju.

²⁰ Ne dozvoli da se zbog hrane uništava Božije delo! Svaka *hrana* je čista, ali nije dobro ako neko jede nešto što će drugoga navesti na greh.

²¹ Dobro je ne jesti meso i ne piti vino, i uždržavati se od onoga što bi moglo uzrokovati da tvoj brat posrne.

²² Ono što veruješ, zadrži za sebe pred Bogom. Blažen je onaj koji ne osuđuje sebe za ono u šta je uveren.

²³ Ko jede sa sumnjom, osuđuje sebe, jer to ne čini po veri. Naime, sve što se ne čini po veri, greh je.

15

Ugađajte drugima, ne sebi

¹ Mi jaki dužni smo da pomažemo slabima u njihovim slabostima, a ne da ugađamo sebi.

² Svako od nas neka ugađa svome bližnjemu na njegovo dobro i izgrađivanje.

³ Jer, ni Hrist nije ugađao sebi, nego kako je napisano: „Uvrede onih koji tebe vredaju, pale su na mene.“

⁴ A sve što je unapred napisano, napisano je nama za pouku, da bismo putem strpljivosti i putem utehe koje daje Pismo, imali nadu.

⁵ A Bog, *izvor strpljivosti i utehe*, dao vam da budete složni u mišljenju, sledeći primer Hrista Isusa,

⁶ da složno u jedan glas proslavite Boga i Oca našega Gospoda Isusa Hrista.

⁷ Zato prihvatajte jedni druge, kao što je Hristos prihvatio vas na slavu Božiju.

⁸ Jer, kažem vam da je Hristos poslužio Jevrejima radi Božije istine, da potvrdi obećanja dana njihovim precima,

⁹ da bi i narodi proslavlјali Boga za njegovo milosrđe, kao što je napisano:

„Zato ču te hvaliti među pucima,
tvoje ču ime pesmom proslavlјati.“

¹⁰ I ponovo:

„Radujte se, puci, sa narodom njegovim.“

¹¹ I opet:

„Svi puci, slavite Gospoda,
veličajte ga, svi narodi!“

¹² A Isaija ponovo kaže:

„Pojaviće se Jesejev koren,
on će doći da vlada narodima,
u njega će položiti nadu.“

13 Neka vas Bog, izvor nade, ispuni svakom radošću i mirom po veri u njega, da obilujete u nadi silom Duha Svetoga.

Pavle u službi Radosne vesti

14 Braćo moja, ja sam uveren da ste vi puni dobrote, ispunjeni svakim znanjem, sposobni da poučavate jedni druge.

15 Ipak, tu i tamo sam vam nešto odlučnije pisao, da vas podsetim na milost koju mi je dao Bog,

16 da budem sluga Hrista Isusa među neznačajcima. Ja služim kao sveštenik propovedajući Božiju Radosnu vest, da bi oni bili Bogu prihvatljiv dar koji mu se na žrtvu prinosi, i koji je posvećen Duhom Svetim.

17 Zato mogu da se dičim u Hristu Isusu radi svoje službe Bogu.

18 Ja se, naime, usuđujem da govorim samo o onome što je Hrist učinio preko mene, da bi doveo narode k poslušnosti Bogu. On je to činio rečju i delom,

19 silom čudnih znakova i čuda, silom Duha Božijeg. Tako sam od Jerusalima, pa sve do Ilirika navestio Radosnu vest Hristovu,

20 smatraljući za čast da navešćujem Radosnu vest tamo gde Hristos nije bio poznat, da ne bih zidao na tuđem temelju.

21 Nego kako je napisano:

„Videće oni kojima nije objavljen,
shvatiće oni koji za njega nisu čuli.“

22 Zbog toga sam mnogo puta bio sprečen da dođem k vama.

23 Ali, sad, pošto za mene nema više posla u tim krajevima, hteo bih da dođem k vama, što već godinama želim.

24 Nadam se da će vas posetiti na svom putu za Španiju i da ćete me vi ispratiti tamo, pošto se, donekle, nauživam vašeg društva.

25 Sad, međutim, idem u Jerusalim da tamo poslužim svetima.

26 Jer crkve u Makedoniji i Ahaji su odlučile da daju dar za siromašne među Božijim narodom u Jerusalimu.

27 Oni su sami odlučili da daju, ali su im i dužnici. Jer, ako su neznabوšci postali učesnici u njihovim duhovnim dobrima, dužni su da im pomognu i u njihovim telesnim potrebama.

28 Kad, dakle, obavim to i uručim im što je skupljeno, krenuću za Španiju i posetiti vas usput.

29 A znam, naime, da će tom prilikom doći sa punom merom Hristovog blagoslova.

30 Zaklinjem vas, braćo, našim Gospodom Iususom Hristom i ljubavlju Duha: združite se sa mnom u borbi moleći se Bogu za mene,

31 da se izbavim od nevernika u Judeji, i da Božiji narod prihvati moju službu u Jerusalimu.

32 Potom bih, Božijom voljom, došao k vama s radošću da se zajedno sa vama odmorim.

33 Neka Bog, *izvor* mira, bude sa svima vama. Amin.

16

Završni pozdravi i uputstva

¹ Preporučujem vam našu sestru Fivu, koja služi crkvi u Kenhareji.

² Prihvate je u Gospodu, onako kako priliči Božijem narodu. Pomozite joj u svemu što joj od vas bude zatrebalo, jer je ona bila pomoćnica mnogima, pa i meni samom.

³ Pozdravite Priskilu i Akilu, moje saradnike u Hristu Isusu,

⁴ koji su izložili opasnosti svoje živote zbog mene. I ne zahvaljujem im samo ja, već i sve crkve nekadašnjih neznabozaca.

⁵ Pozdravite takođe i crkvu koja se okuplja u njihovom domu.

Pozdravite mog voljenog Epeneta, koji je prvi iz Male Azije poverovao u Hrista.

⁶ Pozdravite Mariju, koja se mnogo trudila za vas.

⁷ Pozdravite Andronika i Junija, moje sunarodnike i drugove u sužanstvu, koji su istaknuti među apostolima; oni su i pre mene poverovali u Hrista.

⁸ Pozdravite moga u Gospodu voljenoga Amplija.

⁹ Pozdravite i Urbana, mog saradnika u službi za Hrista, i mog voljenog Stahija.

¹⁰ Pozdravite Apelija, koji je okušan u službi za Hrista. Pozdravite i sve Aristovulove.

¹¹ Pozdravite moga sunarodnika Irodiona.

Pozdravite i Narkisove koji veruju u Gospoda.

¹² Pozdravite Trifenu i Trifozu koje se trude u Gospodu.

Pozdravite voljenu Persidu, koja se mnogo trudila u Gospodu.

13 Pozdravite Rufa, izabranog u Gospodu i majku njegovu i moju.

14 Pozdravite Asinkrita, Flegonta, Ermija, Patrova, Erma, i braću koja su sa njima.

15 Pozdravite još i Filologa i Juliju, Nireja i njegovu sestru, i Olimpa, i sve svete koji su sa njima.

16 Pozdravite jedni druge svetim poljupcem. Pozdravljuju vas sve Hristove crkve.

Završna uputstva

17 Molim vas, braćo, da obratite pažnju na one koji stvaraju razdore i daju povod grehu, protiveći se učenju kojim ste poučeni. Zato izbegavajte takve.

18 Takvi ljudi ne služe našem Gospodu Hristu, nego svome trbuhi, jer oni umilnim i laskavim rečima zavode srca bezazlenih.

19 Uostalom, vaša poslušnost svima je poznata. Zato se radujem zbog vas, ali hoću da budete mudri za dobro, a bezazleni za зло.

20 A Bog, *izvor* mira, satrće ubrzo Satanu pod vašim nogama.

Milost Gospoda našega Isusa neka bude sa vama!

21 Pozdravlja vas Timotej, moj saradnik, kao i Lukije, Jason i Sosipatar, moji sunarodnici.

22 Pozdravljam vas u Gospodu ja, Tertije, koji sam pisao ovu poslanicu.

23 Pozdravlja vas Gaj, moj domaćin, u čijem domu se okuplja crkva.

Pozdravlja vas Erast, gradski blagajnik, i brat Kvart.

24 Milost Gospoda Isusa Hrista neka bude sa svima vama!

25 Neka je hvaljen onaj koji može da vas ojača saglasno mome propovedanju Radosne vesti o Isusu Hristu i saglasno sa otkrivenjem tajne koja je vekovima bila neobjavljena.

26 A sada je ta tajna po proročkim spisima otkrivena narodima po zapovesti večnoga Boga, da bi poslušali i poverovali.

27 Jedinom mudrom Bogu, po Isusu Hristu, nek je slava u sve vekove! Amin.

**Biblica® Novi srpski prevod, slobodna prava
The Holy Bible in the Serbian language, Latin script:
Biblica® Novi srpski prevod, slobodna prava**

copyright © 2005 2017 Biblica, Inc.

Language: Српски/ Srpski (Serbian)

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Novi srpski prevod, slobodna prava™

Autorska prava © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

„Biblica“ je zaštićeni znak registrovan od strane Biblica, Inc u Zavodu za patente i žigove Sjedinjenih Američkih Država. Koristi se sa dozvolom.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Creative Commons License

Ovo Sveti pismo ili „Delo“ je dostupna pod međunarodnom licencom Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 (CC BY-SA). Da biste videli ovu licencu, posetite <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> ili pošaljite pismo na adresu: Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, SAD.

“Biblica” je zaštićeni znak registrovan od strane Biblica, Inc. Svaki put kada koristite žig Biblica®, morate da imate pisano dozvolu od Biblica, Inc. Imate dozvolu da kopirate i distribuirate ovo delo, sve dok ga ne menjate i zadržavate naslov kakav jeste, koji uključuje zaštićeni znak „Biblica®“. Promena ili prevođenje ovog dela će stvoriti izvedeno delo, koje će zahtevati da uklonite zaštićeni znak Biblica®. Kada objavite ovo izvedeno delo, morate da navedete koje ste promene napravili tamo gde ljudi mogu da ih vide, na primer na internet stranici. Takođe, morate da pokažete odakle je originalno delo: „Originalno delo Biblica, Inc. je besplatno dostupno na www.biblica.com fi <https://open.bible>.“

Bez obzira da li koristite ovo delo bez promena ili napravite izvedeno delo, izjava o autorskim pravima mora da bude navedena na naslovnoj strani ili strani o autorskim pravima dela/proizvednog dela na sledeći način:

Biblica® Novi srpski prevod, slobodna prava™

Autorska prava © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

„Biblica“ je zaštićeni znak registrovan od strane Biblica, Inc u Zavodu za patente i žigove Sjedinjenih Američkih Država. Koristi se sa dozvolom.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Takođe, morate da ponudite svoj izvedeni rad koristeći istu licencu (CC BY-SA) i pravila.

Ukoliko želite da obavestite Biblicu, Inc. u vezi sa vašim prevodom ovog dela, molimo vas da nas kontaktirate na <https://open.bible/contact-us>.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> | <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Novi srpski prevod, slobodna prava™

Autorska prava © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

„Biblica“ je zaštićeni znak registrovan od strane Biblica, Inc u Zavodu za patente i žigove Sjedinjenih Američkih Država. Koristi se sa dozvolom.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at open.bible/contact-us.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-05-21

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 20 May 2025 from source files dated 21 May 2025

b57e665f-db1e-586a-8f9f-488f99e19ac3